

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 29/10/2021

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2**

Αριθμός απόφασης: 3863

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604553
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.
 - β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)»
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01.09.2016) Απόφαση της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **18/06/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του κοινωφελούς ιδρύματος με την επωνυμία ΑΦΜ, με έδρα στην, οδός, κατά της υπ' αριθμ./2021 Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' ΑΘΗΝΩΝ.
5. Την ως άνω πράξη της οποίας ζητείται η τροποποίηση.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Α' ΑΘΗΝΩΝ.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **18/06/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του κοινωφελούς ιδρύματος με την επωνυμία ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα** και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την υπ' αριθμ./2021 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' ΑΘΗΝΩΝ, φορολογικού έτους 2014, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος φόρος εισοδήματος ποσού 56.830,94 € πλέον προστίμου του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) λόγω ανακρίβειας ποσού 28.415,47 €, μείον φόρου που παρακρατήθηκε ύψους 55.317,80 €, ήτοι συνολικό ποσό **29.928,61 €**.

Η ως άνω πράξη εδράζεται επί της από 19/05/2021 Έκθεσης Μερικού Ελέγχου Γραφείου Φορολογίας Εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Α' ΑΘΗΝΩΝ (αριθμός εντολής/2020).

Το προσφεύγον, το οποίο αποτελεί μη κερδοσκοπικό ίδρυμα, μη υπαγόμενο σε Φ.Π.Α. και απαλλάσσεται της υποχρέωσης για τήρηση βιβλίων, υπέβαλε την υπ' αριθμόν/2020 3η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2014 (είχαν προηγηθεί η υπ' αριθμόν/2015 αρχική δήλωση, η υπ' αριθμόν/2015 1η τροποποιητική δήλωση και η υπ' αριθμόν/2015 2η τροποποιητική δήλωση), από την οποία προέκυψε πιστωτικό υπόλοιπο προς επιστροφή ύψους **55.317,80 €**. Προκειμένου να ερευνηθεί εάν συντρέχουν οι οριζόμενες από τον Ν. 4172/2013 προϋποθέσεις επιστροφής του εν λόγω πιστωτικού υπολοίπου, εκδόθηκε η υπ' αριθμόν/2020 εντολή μερικού φορολογικού ελέγχου γραφείου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' ΑΘΗΝΩΝ. Από τον έλεγχο που διενεργήθηκε διαπιστώθηκαν τα κάτωθι:

- απόκλιση στα έσοδα από τόκους, μεταξύ του ποσού που δηλώθηκε στο έντυπο Ε3 και του αθροίσματος των βεβαιώσεων των τραπεζικών ιδρυμάτων, συνολικού ύψους 18.347,00 €,
- μη εκπιπόμενες δαπάνες που αφορούν δωρεές, συνολικού ύψους 235.277,38 €, ήτοι συνολικό ποσό διαφορών **253.624,38 €**.

Το προσφεύγον με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1ος λόγος: Παράνομη έκδοση της καταλογιστικής πράξης λόγω παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρου.

2ος λόγος: Παράνομη και εσφαλμένη μη αναγνώριση προς έκπτωση δαπανών για δωρεές και χορηγίες.

3ος λόγος: Εσφαλμένος καταλογισμός δήθεν αποκλίσεως εσόδων.

Ως προς τον 1ο ως άνω λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής:

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 36 του Ν. 4174/2013:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης.

Στις περιπτώσεις που για κάποια φορολογία προβλέπεται η υποβολή περισσότερων δηλώσεων, η έκδοση της πράξης του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να γίνει εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής της τελευταίας δήλωσης.

2. Η περίοδος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρατείνεται στις εξής περιπτώσεις:

(α) εάν, εντός του πέμπτου έτους της προθεσμίας παραγραφής, υποβάλλεται αρχική ή τροποποιητική δήλωση ή περιέρχονται σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης νέα στοιχεία κατά την έννοια της παραγράφου 5 του άρθρου 25 σε υπόθεση που έχει διενεργηθεί πλήρης έλεγχος ή σε κάθε άλλη περίπτωση περιέρχονται σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης πληροφορίες από οποιαδήποτε πηγή εκτός Φορολογικής Διοίκησης, από τις οποίες προκύπτει

φορολογική οφειλή και μόνο για το ζήτημα στο οποίο αφορούν, για περίοδο ενός (1) έτους από τη λήξη της πενταετίας.

...».

Επειδή εν προκειμένω, το προσφεύγον υπέβαλε την υπ' αριθμόν/2020 3η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2014 στις 22/09/2020, ήτοι εντός του 5ου έτους της αρχικής περιόδου παραγραφής, με αποτέλεσμα να συντρέχει η ανωτέρω περίπτωση παράτασης της περιόδου παραγραφής κατά ένα (1) έτος, ήτοι έως τις 31/12/2021.

Επειδή όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε και κοινοποιήθηκε στις 19/05/2021, ήτοι εντός της ανωτέρω περιόδου παραγραφής.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος **απορρίπτεται** ως αβάσιμος.

Ως προς τον 2ο ως άνω λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής:

Επειδή το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι θα πρέπει να αναγνωριστούν οι δαπάνες δωρεών που πραγματοποίησε, δεδομένου ότι αποτελεί ιδιαίτερο πραγματικό γεγονός, το ότι οι δωρεές και χορηγίες από το Ίδρυμα δεν πραγματοποιούνται από πόρους που προέρχονται από τυχόν άλλες πηγές ή από τα τυχόν συσσωρευμένα κεφάλαιά του, αλλά απορρέουν κάθε χρόνο αμιγώς από τα έσοδα που προκύπτουν από τόκους καταθέσεων. Τυχόν διαφορετική θεώρηση καταλήγει σε άτοπα και ανεπιεική αποτελέσματα, καθ' όσον δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση η δαπάνη εκείνη, προς εκπλήρωση ακριβώς της οποίας πραγματοποιείται το έσοδο.

Επειδή με το υπ' αριθμόν ΔΕΑΦ Β' 1087089 ΕΞ 2015/25.6.2015 έγγραφο της ΓΓΔΕ διευκρινίστηκε ότι:

«Με αφορμή ερωτήματα που έχουν υποβληθεί στην υπηρεσία μας, αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Με την ΠΟΛ.1069/23.3.2015 εγκύκλιο διευκρινίσθηκε, μεταξύ άλλων, ότι κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματος από ακίνητη περιουσία των νομικών προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα της περ. γ' του άρθρου 45 του ν.4172/2013 και όσον αφορά στην έκπτωση των δαπανών, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των περ. β' και γ' της παρ. 3 του άρθρου 39. Δηλαδή, εκπίπτουν οι κάθε είδους δαπάνες που αφορούν το ακίνητο, ήτοι, οι δαπάνες επισκευής, συντήρησης, ανακαίνισης, καθώς και οι πάγιες και λειτουργικές δαπάνες του ακινήτου, σε ποσοστό 75% και ειδικά για το Άγιο Όρος σε ποσοστό 100%.

2. Στην έννοια των δαπανών που αφορούν το ακίνητο περιλαμβάνεται και ο ΕΝΦΙΑ, ο οποίος υπόκειται στον ως άνω περιορισμό ως προς την έκπτωσή του από το εισόδημα από ακίνητη περιουσία.

3. Με την ΠΟΛ.1113/2.6.2015 εγκύκλιο διευκρινίσθηκε, μεταξύ άλλων, ότι κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματος των πιο πάνω νομικών προσώπων και όσον αφορά στις δαπάνες που αυτά πραγματοποιούν, γίνεται διάκριση ανάλογα με το αν αυτές αφορούν στην επιχειρηματική τους δραστηριότητα ή στην επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους. Το μέρος εκείνων των δαπανών που αφορούν σε επιχειρηματική δραστηριότητα εκπίπτει προκειμένου για τον προσδιορισμό του εισοδήματος αυτού, με την επιφύλαξη των άρθρων 22 και 23. Αντίθετα, δεν εκπίπτουν δαπάνες που αφορούν έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους, τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο φόρου. Περαιτέρω, σε περίπτωση που υπάρχουν δαπάνες που είναι κοινές, δηλαδή μπορούν να συμβάλλουν στη δημιουργία τόσο εισοδήματος υπαγόμενου σε φόρο όσο και εισοδήματος μη υπαγόμενου σε φόρο, τότε οι δαπάνες αυτές επιμερίζονται κατά την αναλογία των αντίστοιχων εσόδων.

4. Ενόψει των ανωτέρω και προς διευκρίνιση των πιο πάνω αναφερομένων, με την παρούσα παραθέτουμε το ακόλουθο παράδειγμα:

Έστω ότι ένα νομικό πρόσωπο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα έχει έσοδα από ακίνητη περιουσία 10.000 ευρώ, έσοδα από τόκους καταθέσεων 15.000 ευρώ και έσοδα πραγματοποιούμενα κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού του 5.000 ευρώ (συνδρομές, εισφορές, κλπ.), τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο φόρου. Παράλληλα, έχει πραγματοποιήσει δαπάνες ύψους 19.000 ευρώ μέσα στο φορολογικό έτος, εκ των οποίων 6.000 ευρώ αφορούν το ακίνητο (επισκευή, συντήρηση, ασφάλιστρα, αποσβέσεις, κλπ.), 10.000 ευρώ κοινές δαπάνες (πάγιες και λειτουργικές π.χ. μισθοδοσία) που συμβάλλουν στη δημιουργία τόσο εισοδήματος υπαγόμενου σε φόρο όσο και εισοδήματος μη υπαγόμενου σε φόρο και 3.000 ευρώ δαπάνες που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού του (χορήγηση υποτροφιών και δωρεών, κλπ.).

Με βάση τα αναφερόμενα πιο πάνω, ο προσδιορισμός του εισοδήματος του εν λόγω νομικού προσώπου γίνεται ως εξής:

Όσον αφορά στις δαπάνες που αφορούν το ακίνητο, αυτές εκπίπτουν σε ποσοστό 75% από το εισόδημα από ακίνητη περιουσία, ήτοι 4.500 ευρώ ($6.000 \times 75\%$) (Πίνακας 2Α του εντύπου Ν), ενώ το υπόλοιπο ποσό των πιο πάνω δαπανών (1.500 ευρώ) δεν εκπίπτει από τα λοιπά έσοδα από επιχειρηματική δραστηριότητα του νομικού προσώπου. Οι κοινές δαπάνες εκπίπτουν μόνο κατά το μέρος που αναλογούν στο εισόδημα που είναι υπαγόμενο σε φορολογία, ήτοι 8.333,33 ευρώ ($10.000 \times 25.000/30.000$). Περαιτέρω, από τις εκπιπόμενες αυτές δαπάνες, ποσό 3.333,33 ευρώ ($8.333,33 \times 10.000/25.000$) αναλογεί στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία (Πίνακας 2Α του εντύπου Ν), το οποίο υπόκειται στον περιορισμό του 75%, ενώ το υπόλοιπο ποσό των 5.000 ευρώ αφορά στο εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα (τόκους καταθέσεων) (Πίνακας 2Β του εντύπου Ν).

Με βάση τα αναφερόμενα πιο πάνω, το καθαρό φορολογητέο εισόδημα του εν λόγω νομικού προσώπου προσδιορίζεται ως ακολούθως:

καθαρό εισόδημα από ακίνητη περιουσία: $10.000 - [(6.000 + 3.333,33) \times 75\%] = 3.000$ ευρώ
και καθαρό εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα: $15.000 - 5.000 = 10.000$ ευρώ.

Σε κάθε περίπτωση είναι θέμα πραγματικό (ελέγχου) ο προσδιορισμός των κοινών δαπανών που εκπίπτουν από το εισόδημα από ακίνητα, λαμβάνοντας υπόψη και τις διατάξεις του άρθρου 39, παρ.3, και την ΠΟΛ.1069/23.3.2015.

5. Τέλος, διευκρινίζεται ότι οι δαπάνες που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού του νομικού προσώπου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα **δεν εκπίπτουν σε καμία περίπτωση** από το σύνολο των εσόδων του από επιχειρηματική δραστηριότητα, **ανεξάρτητα αν αυτό αποκτά έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού του ή όχι**.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 9, παρ. 2 του Ν. 4174/2013 «Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι είναι δεσμευτικές για τη Φορολογική Διοίκηση, έως ότου ανακληθούν ρητά ή έως ότου τροποποιηθεί η νομοθεσία την οποία ερμηνεύουν. Η τυχόν μεταβολή της ερμηνευτικής θέσης της Φορολογικής Διοίκησης δεν ισχύει αναδρομικά σε περίπτωση που συνεπάγεται τη χειροτέρευση της θέσης των φορολογουμένων».

Επειδή η Δημόσια Διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26, παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95, παρ. 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, ΣτΕ 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή εν προκειμένω, οι δαπάνες των δωρεών που πραγματοποίησε το προσφεύγον δεν εκπέμπουν σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως του είδους των εσόδων του.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος **απορρίπτεται** ως αβάσιμος.

Ως προς τον 3ο ως άνω λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής:

Επειδή το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η κρίση του ελέγχου περί ύπαρξης απόκλισης ύψους 18.347,00 € στα δηλωθέντα έσοδα από τόκους, τυγχάνει εσφαλμένη, δεδομένου ότι οι προσκομισθείσες τραπεζικές βεβαιώσεις περιέχουν αφενός και έσοδα που αφορούν στη χρήση 2013 ύψους 69.541,00 €, με αποτέλεσμα να μην πρέπει να υπολογιστούν στο φορολογικό έτος 2014, ενώ δεν περιέχουν προβλέψεις προϊόντων για το φορολογικό έτος 2014 ύψους 50.804,00 €, οι οποίες πρέπει να υπολογιστούν σε αυτό.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 8, παρ. 4 του Ν. 4172/2013 «Χρόνος κτήσης του εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε το δικαίωμα είσπραξής του».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 37, παρ. 1 του Ν. 4172/2013 «Ο όρος «τόκοι» σημαίνει το εισόδημα που προκύπτει από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ιδιαίτερα εισόδημα από καταθέσεις, κρατικά χρεόγραφα, τίτλους και ομολογίες, με ή χωρίς ασφάλεια, και κάθε είδους δανειακή σχέση, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων ωφελημάτων (premiums), των συμφωνιών επαναγοράς (repos/ reverse repos) και ανταμοιβών τα οποία απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή χρεόγραφα».

Επειδή με την ΠΟΛ 1223/2015 διευκρινίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι: «Όσον αφορά στις συγκεκριμένες κατηγορίες εισοδήματος που παρατίθενται πιο κάτω, ο χρόνος απόκτησης του δικαιώματος είσπραξης για την εφαρμογή των διατάξεων του Κ.Φ.Ε. έχει ως ακολούθως:

...

ii) Για το εισόδημα από τόκους ημεδαπής προέλευσης που αποκτάται τόσο από φυσικά πρόσωπα όσο και από νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες, ο χρόνος κατά τον οποίο καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί. Τα ίδια εφαρμόζονται και για τους τόκους που προκύπτουν από προθεσμιακές καταθέσεις που εκτείνονται σε περισσότερα του ενός φορολογικά έτη. Για παράδειγμα, χρόνος κτήσης των τόκων προθεσμιακής κατάθεσης διάρκειας ενός έτους με έναρξη 1.10.2014 και λήξη 30.9.2015 θεωρείται η 30ή Σεπτεμβρίου 2015, ημερομηνία κατά την οποία καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί οπότε και αποκτάται το δικαίωμα είσπραξής τους.

...

Για τους τόκους αλλοδαπής προέλευσης, χρόνος απόκτησης του εισοδήματος, όταν δεν είναι ευχερής η διαπίστωση του χρόνου κατά τον οποίο καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί, θεωρείται ο χρόνος καταβολής τους στον δικαιούχο, μέσω πίστωσης του τραπεζικού του λογαριασμού ή με άλλον τρόπο».

Επειδή βάσει των ανωτέρω, το εισόδημα του προσφεύγοντος από τόκους εντός της κρινόμενης χρήσης 2014 ταυτίζεται με το άθροισμα των ποσών που αναγράφονται στις τραπεζικές βεβαιώσεις που προσκομίστηκαν στον έλεγχο, ήτοι 372.220,27 €.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος **απορρίπτεται** ως αβάσιμος.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης **18/06/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του κοινωφελούς ιδρύματος με την επωνυμία, ΑΦΜ και την επικύρωση της υπ' αριθμ./**2021** Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' ΑΘΗΝΩΝ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Ανάλυση	Ποσό (€)
Αποτέλεσμα βάσει δήλωσης (ζημιά)	-35.043,90
(+) Λογιστικές διαφορές ελέγχου	253.624,38
Φορολογητέα κέρδη	218.580,48
Φόρος που αναλογεί (26%)	56.830,92
Πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας	28.415,46
(-) Φόρος που παρακρατήθηκε στην πηγή	55.317,80
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	29.928,59

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.